

ВІСНИК

ЦЕНТРАЛЬНОГО НАУКОВОГО ЦЕНТРУ
ТРАНСПОРТНОЇ АКАДЕМІЇ УКРАЇНИ

3'2000

УДК 531. 8 + 629. 113. 004.58

ПРО ОДИН ПІДХІД ДО ОЦІНКИ ВПЛИВУ ЖОРСТКІСНОЇ НЕОДНОРІДНОСТІ ЕПАСТИЧНОЇ ПНЕВМАТИЧНОЇ ШИНИ НА СТІЙКІСТЬ РУХУ ДОРОЖНЬОГО ТРАНСПОРТНОГО ЗАСОБУ

Канд. техн. наук, доц. МАКАРОВ В.А., канд. фіз.-мат. наук, доц. ХРЕБЕТ В.Г., асист. ДУГЕЛЬНИЙ В.Н.

Керованість та стійкість руху дорожнього транспортного засобу (ДТЗ) багато в чому визначається бічними силами в контактах шин з опорною поверхнею. До основних причин, що викликають ці бічні сили, у першу чергу, відносяться: характеристики доріг, кута встановлення коліс, технічний стан шин тощо. Важливою характеристикою, що визначає технічний стан шин, є її жорсткісна неоднорідність, яка істотно впливає на характер кочення еластичного колеса, що, з одного боку, безпосередньо пов'язано з безпекою руху, з іншого - представляє самостійний теоретичний інтерес для дослідження. Жорсткісна неоднорідність шини може бути спеціально передбачена самою конструкцією [1,2], а може бути зумовлена недосконалостями, отриманими при виробництві й експлуатації виробів (конусність, нерівномірні зношення тощо), тобто її вплив на стійкість автомобіля може розглядатися як у позитивному, так і негативному аспектах. У будь-якому випадку, за наявності такої жорсткісної неоднорідності шини по її профілю, бічна сила в контакті протектора виникає навіть при перпендикулярності площини обертання колеса до його опорної поверхні і відсутності всіх інших причин, зазначених вище.

У роботі пропонується жорсткісну неоднорідність шини враховувати як параметр, що відповідає деякому куту розвалу колеса ДТЗ.

Розглянемо модель автомобіля із закріпленим рульовим керуванням (рис. 1), взаємодія якого з опорою площину описується відомою аксиоматикою [3]. Передні колеса повертають-

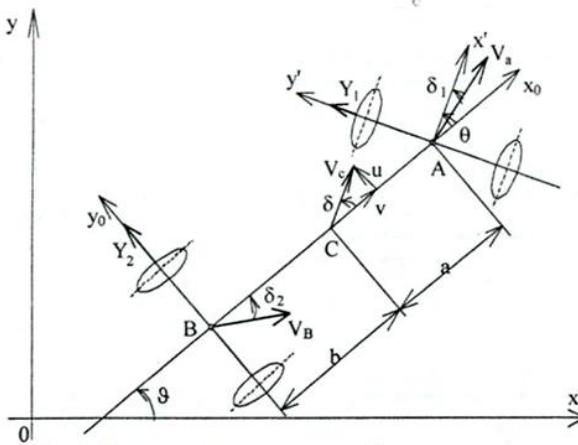

Рис. 1. Розрахункова схема автомобіля

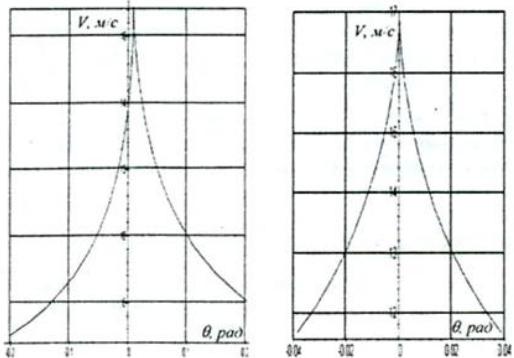

Рис. 2 Біфуркаційні множини, що відповідають різним жорсткісним неоднорідностям

ся щодо корпуса на кут θ .

Зневажаючи перерозподілом нормальних реакцій між колесами однієї осі, замінимо їх одним приведеним кодесом на середині осі [4]. Сили бокового відведення $Y_i = Y_i(\delta_i)$ - являють собою сумарну бічу реакцію кожної осі і є емпіричними функціями кутів бічного відведення δ_i . Рівняння руху аналізованої моделі в проекціях на осі системи координат $X_0 Y_\theta$, незмінно пов'язаною з нею і, з урахуванням несиметричності шин, викликаної жорсткісною неоднорідністю, мають вигляд:

$$\begin{cases} m \left(\dot{\theta} + a\omega \right) = (Y_1 + \alpha_1) \cos \theta + Y_2 + \alpha_2, \\ I \cdot \dot{\omega} = a(Y_1 + \alpha_1) \cos \theta - b(Y_2 + \alpha_2), \end{cases} \quad (1)$$

де:
 m - маса ДТЗ;
 v і u - поперечна складова швидкості центру мас;
 I - момент інерції щодо вертикальної осі, що проходить через точку С;

a - кутова швидкість;
 a і b - відстань від центра мас до передньої і задньої осей відповідно;
 α_1 і α_2 - додатки, обумовлені жорсткісною неоднорідністю шин.

Проаналізуємо можливі стаціонарні стани системи при різноманітних значеннях параметрів v і θ . Множина стаціонарних станів задається системою нелінійних кінцевих рівнянь, структуру яких визначають нелінійні залежності $Y_i = Y_i(\delta_i)$. При цьому точкам площини керування v і θ можуть відповідати декілька стаціонарних станів і v і θ , яким у площині дороги відповідають кругові рухи автомобіля різноманітного радіуса. Значенням біфуркаційних параметрів v і θ будуть відповідати кратні стаціонарні рішення вихідної системи.

Переходячи до безрозмірних залежностей $\bar{Y}_i$ з урахуванням умов стаціонарності $v = 0$, $\theta = 0$, одержимо:

$$\frac{v\omega}{g} = \frac{\bar{Y}_1}{l} + \frac{\bar{Y}_2}{l} + Q, \quad (2)$$

де $l = a + b$, а додатки $Q = \frac{\alpha_1 + \alpha_2}{mg}$ і $M = \frac{\alpha_1 a + \alpha_2 b}{mgab}$ - розглядаються як безрозмірна бічна сила і деякий момент щодо вертикальної осі, що проходить через центр мас, обумовлені жорсткісною неоднорідністю шин.

Прямий шлях побудови біфуркаційної множини базується на тому, що біфуркаційна крива є геометричним місцем точок простору параметрів, у яких є кратні стаціонарні рішення. Його побудова зводиться до кривої, яка визначає собою множину

стаціонарних станів. Приймаючи до уваги [5], перейдемо до визначального рівняння від однієї змінної:

$$\frac{v^2}{gl} (\theta + \delta_2 - \delta_1) = \bar{Y} (\delta_2 - \delta_1) + M \frac{a}{l} + Q. \quad (3)$$

При переході до цього рівняння використовувалися такі передумови, що спрощують:

$$\cos \theta \approx 1 \cdot \omega \approx \frac{v}{l} (\theta + \delta_2 - \delta_1). \quad (4)$$

Стаціонарним рішенням відповідають точки перетину прямої з кутовим коефіцієнтом $\frac{v^2}{gl}$ і нерухомої кривої $\bar{Y} (\delta_2 - \delta_1)$ [5], для визначення параметрів якої необхідний перехід від залежностей $Y_i = Y_i(\delta_i)$ до обер-

нених залежностей $\delta = \delta(\gamma)$. Тоді $\delta - \delta_i = G(\gamma)$ і параметричні рівняння біфуркаційної множини будуть мати вигляд:

$$\theta = (Y_1 + MaL^{-1} + Q)G'_1(Y_1) - G'_1(Y_1), \quad (5)$$

$$v = \sqrt{\frac{gl}{G'(Y_1)}}. \quad (6)$$

На рис. 2 подані біфуркаційні множини, що відповідають різноманітним жорсткісним неоднорідностям: 2a) - ідеальні шини, 2б) - шини з жорсткісною неоднорідністю за профілем (2б) відповідає жорсткісній неоднорідності однієї спрямованості, наприклад, односторонньому зносу, 2в) - різноманітним спрямованостям).

В ідеальному випадку множина керуючих параметрів, за яких реалізуються стійкі стаціонарні режими, симетричні щодо кута керування θ . Значенням $\theta=0$ відповідає прямолінійний рух, стійкий діапазоні швидкостей $v < v_{\varphi'}$, де k_i - безрозмірний коефіцієнт відведення $k_i = k_i \cdot G_i^{-1}$.

Цій точці відповідає точка повернення біфуркаційної множини ($v \approx 16 \text{ м/с}$). Будь-якій точці на межі області відповідає втрата стійкості кругового режиму. За межами області стійкості стаціонарних режимів не існує. На рис. 2а подано випадок, якому відповідає наявність сили і несуттєвого моменту. При цьому біфуркаційна множина втраче симетричність щодо реалізації прямолінійного руху. Необхідно коригування за кутом q , причому поворот в одну сторону може відповісти сталому повороту автомобіля як вправо, так і вліво. За відсутності необхідного коригування ($\theta = 0$) автомобіль буде рухатися круговою траєкторією при швидкості $v < 14 \text{ м/с}$. Рис. 2б відповідає випадку $M \neq 0$, при цьому структура біфуркаційної множини істотно змінюється. Виникає область, у якій відсутній стійкий стаціонарний стан в інтервалі швидкостей від 13 до 17 м/с. При зна-

ченнях $\theta \leq 0,05$ повороти рульового колеса вліво або вправо призводять до втрати стійкості автомобіля в цій області. Аналіз зазначених ситуацій призводить до висновку щодо необхідності враховування жорсткісної неоднорідності еластичних пневматичних шин у математичних моделях, що застосовуються для оцінки стійкості руху ДТЗ. Розробка таких моделей дозволить при конструюванні шин рекомендувати раціональну жорсткісну неоднорідність нових шин, в залежності від характеру їх експлуатації, прогнозувати стійкість руху ДТЗ, а також обґрунтовувати нормативні значення жорсткісної неоднорідності нових шин і тих, що були в експлуатації (наприклад, допустимий розмір одностороннього зносу). Крім цього, це дозволить шляхом ретроспекції досліджувати причини дорожньо-транспортних подій, обумовлених відмовами шин.

ЛІТЕРАТУРА

1. Четырнадцатидневный лидер // Автомобильный транспорт, №3, 1998. - С.38.
2. Каждому мосту по соответствующей шине. // Автомобильный транспорт. - 1998. - №3. - С.43.
3. Рокар И. Неустойчивость в механике. Автомобили. Самолеты. Висячие мосты. - М.: Изд-во иностр. лит., 1959. - 287с.
4. Лобас А.Г., Вербицкий В.Г. Качественные и аналитические методы в динамике колесных машин. - Киев.: Наук. Іумка, 1990. - 232с.
5. Певзнер Я.М. Теория устойчивости автомобиля. - М.: Машгиз, 1947. - 156с.
6. Вербицкий В.Г., Лобас А.Г. Бифуркации стационарных состояний в системах с качением при постоянных силовых возмущениях // ПММ. - 1994. - Т.58. - Вып. 5. - С.165-170.